довірившись тонкому спирту слів
живеш як риба стоптуючи пальці
де кратери звикають до землі
як пастухи до різьбленої палиці

як тільки відрізнивши день до дня
кусаєш губи нібито збулася
збитошних голосів ламка стерня
і карусель знервованого танцю

доба просочень випила усіх
змінивши стать доважила природу
і їх тонка погорда кришить воду
стурбовано дорівнюючи їх